

ne osjeća sažetost izraza, a u drugom je ona očita. Kad razvijamo oba tipa u rečenicu, onda ćemo u prvom slučaju načiniti rečenicu samo iz privremenog atributa, a u drugom iz imenice i atributa zajedno: Ostavih baštu, koja je bila mlada i zdrava. Kad ostavih baštu, bila je mlada i zdrava. – Ja sebi zamišljam da je žena sretna uz onakova muža. – Prvi je tip po funkciji atributa jednak tipu *Srdit Marko jezdi niz Kosovo* ili *Mrtav pade pokraj braca svoga*, a drugi se po očitaj brahilogičnoj formi približava izrazito apozitivnom atributu, ali ima i jednu svoju specifičnu karakteristiku: atribut zajedno s imenicom nužna je dopuna glagolu, on predstavlja zapravo sažeti upravni govor: *Ja sebi zamišljam*: žena je sretna uz onakova muža.

Navedenim primjerima i raspravljanjem o njima problematika predikatnog atributa nije do kraja iscrpljena niti sam imala namjeru dati neke konačne sudove. Ipak, mislim da se i u okviru iznesenih zapažanja mogu dati neki zaključci:

1. predikatni atribut javlja se kao i predikat uvijek u neodređenom obliku jer zapravo predstavlja drugi predikat;
2. predikatni atribut vremenski se poklapa s glagolskom radnjom (što ne mora značiti da je njegova veza sa subjektom, odnosno imenicom vremenski potpuno ograničen glagolskom radnjom);
3. predikatni atribut može označavati prolazno svojstvo subjekta ili objekta, može biti vezan uz lične glagolske oblike i participe;
4. predikatni atribut nije uvijek jednako čvrsto vezan uz predikat;
5. zavisno o smislu rečenice predikatni je atribut nekad bliži pravom atributu, nekad oznaci, ali uvijek čuva svoje specifično značenje;
6. predikatni je atribut, kad je brahilogični izraz, odijeljen zarezom.

V I J E S T I

O NOVOM HRVATSKOM PRAVOPISU

Otkazivanjem Novosadskog dogovora Pravopis hrvatskosrpskoga književnog jezika izgubio je osnovicu na kojoj je zasnovan. Da bi se izbjegla pravopisna anarhija što je takvo stanje izaziva, pogotovu u školama, Jezična komisija Matice hrvatske pokrenula je normalan postupak da se izradi nov hrvatski pravopis. Sve je učinjeno da on izađe odmah na početku nove školske godine kako bi škole bile pošteđene neugodnosti što proizlaze iz nejasnoća zbog pravopisne norme, jer u školi se nedoumice najteže osjećaju. Međutim, objavljivanje novoga pravopisa zastalo je upravo zbog odobrenja za škole, a u vezi s političkim problemima što ih to odobrenje izaziva. Jasno je da se u složenom

političkom položaju moraju razmotriti sve posljedice ovako značajnog događaja kao što je ova pojava hrvatskoga pravopisa i da valja odgodu do koje je došlo primiti s određenom dozom razumijevanja, to više što se nadamo da je ta odgoda kratkoga roka, dva do tri mjeseca. Jer Sekretarijat za prosvjetu, nauku i kulturu SRH vodi brigu o školama pa ne može dopustiti da se ova neizvjesnost odulji u nedogled niti može dopustiti da hrvatski književni jezik ostane u školama bez svoga pravopisa. U nadi da će sve uskoro biti povoljno riješeno dajemo sada samo ovu kratku vijest.

Ipak, kao što će čitatelji zapaziti, mi već od ovoga broja primjenjujemo prihvaćena načela novoga pravopisa.

Uredništvo